

[Tinning]

klar over, at venstre ikke kan tilslutte sig bemærkningerne.

Egentlig er der vel ikke meget mere at sige ud over denne varme og dybtføjte tak, og så vil jeg selvfølgelig understrege, at vi også er lidt spændt på at få vide, hvad der ligger i ministerens bemærkninger om, at dette først kan træde i kraft om 9½ måned.

Jeg vil dog godt lidt mere udførligt forklare, hvad forskellen er på de to forslag, VS' og SFs og så socialministerens.

Det er jo sådan, at når vores forslag ikke opererer med en ikrafttrædelsesdato, betyder det simpelt hen, at i det øjeblik det bliver vedtaget, træder det i kraft på den måde, at så bliver det offentliggjort i Lovtidende, og ugedagen efter, at det er blevet offentliggjort i Lovtidende, gælder loven. Sådan er det, og det vil sikkert alt i alt tage omkring en måned fra vedtagelsen her, til det når igennem systemet.

Det er den ene ting, som også andre har snakket om, og nu kan vi jo høre ministerens redegørelse.

Så er der en anden ting, jeg godt med det samme vil spørge ministeren om, så vi ikke behøver at rende så meget op og ned, og det er, om L 179 er regeringens bud på en revision af karensdagsloven. Vi har jo diskuteret forskellige urimeligheder i karensdagsloven adskillige gange, og ministeren har gentagne gange sagt: ja men der er også noget her, vi må have med ind i vores overvejelser, og det vil indgå i den samlede revision af karensdagsloven.

Nu er vi jo i en lidt pudsigt situation, fordi VS og SF på den ene side møder med noget, der nærmest er en lidt ussel lap på nogle i øvrigt meget omfattende problemer, og fuldstændig identisk med denne usle lap kommer der så noget fra ministeren, som muligvis skal forstås som resultatet af et omfattende revisionsarbejde. Jeg vil godt vide, om der kommer mere fra ministeren på dette område eller der ikke gør, for hvis der ikke kommer mere, er der en del problemer, vi godt med det samme vil rejse under debatten. Men nu kan vi jo lige høre, for hvis ministeren alligevel kommer med noget nyt om 14 dage, kan vi jo vente og se.

Jeg vil gerne takke for tilslutningen til lovforslaget, som jo er en opfølgning af de positive tilkendegivelser, jeg er kommet med med henblik på den fornødne revision af den lovgivning, vi taler om her. Det skal være et svar til hr. Tinning. Det er altså en opfølgning af det, jeg tidligere har sagt om denne revision, som der er enighed om her i folketinget skal foretages, så jeg har den store glæde og fornøjelse, for så vidt angår det indholdsmæssige i lovforslaget, at kunne tage hr. Tinning i hånden.

Tinning (VS):

Jeg ved ikke, om ministeren har været uopmærksom i de 8 minutter, behandlingen har stået på, men der er faktisk en del af os, der har bedt om at få at vide, hvad det er for administrative rutiner i forbindelse med indførelsen af en 8 timers begrænsning af dagpengefradraget for 1. hele fraværdsdag, som det tager så lang tid at ændre, at dette forslag fra ministeren først kan træde i kraft den 1. januar 1986. Det er jo ikke for sjov, vi beder om at få at vide, hvad ministeren mener med sine bemærkninger. Hvis ministeren ikke mener noget, kunne hun bare have ladet været med at skrive dem, eventuelt helt have ladet være med at foreslå noget som helst, da vi jo har foreslået det hele i forvejen.

Så vil jeg godt, når ministeren nu siger, at dette er, hvad der kommer, rejse to yderligere spørgsmål, og jeg vil godt sige helt klart, at jeg godt vil have svar på dem.

Det ene drejer sig om, at der er nogle folk, som stykker et heldagsarbejde sammen af forskellige deltidstillinger. De bliver i dag ramt, idet der i tilfælde af en sygedag trækkes i lønnen i alle job. De trækkes altså for betydeligt mere end for de 8 timer. Det er klart, at det har vi ikke løst i vores lappeforslag, men under ministerens omfattende revisionsarbejde er man altså heller ikke nået frem til en løsning på problemet. Jeg vil godt vide: er det, fordi ministeren ikke mener, det kan lade sig gøre at løse problemet, eller er det, fordi ministeren ikke vil?

Tilsvarende findes der, typisk inden for restaurationsbranchen, folk, som arbejder, lad os sige 12 timer to dage i træk og så har to dage fri. Sådan et menneske, som møder på arbejde en dag og måske må gå hjem efter et par timer, mister i første omgang løn

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):